

ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ

Success of smoking cessation and termination management; personnel
attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement Excise Department.

¹จินตนา ลำพาย

Jintana Lampai¹

นักวิชาการสรรพสามิต สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต

Excise Specialist, Bureau of Inspection, Prevention and Suppression, Excise Department

E-mail: jintana559926@gmail.com

Retrieved 10-07-2023; Revised 04-08-2023; Accepted 21-08-2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่เจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต จำนวน 130 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปรามกรมสรรพสามิตไปปฏิบัติพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านเปรียบเทียบความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกัน (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติพบว่า เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสำเร็จ การจัดการ ยาสูบ กรมสรรพสามิต

Abstract

This research aimed to 1) examine Success of smoking cessation and termination of personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement Excise Department. 2) compare success of smoking cessation and termination of personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement via respondent's attitude verified by demographic factors. 3) explore correlation between affecting factors with success of smoking cessation and termination. This was quantitative research, sample were 130 personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement, Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were percentages standard deviation mean t test and Pearson 'correlation. Findings were as follows; 1) success of smoking cessation and termination of personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement were highest level. 2) success of smoking cessation and termination of personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement via respondent's attitude verified by demographic factors was not difference. 3) There were positive statistics moderately high correlation between affecting factors with success of smoking cessation and termination of personnel attached to Bureau of Audit Prevention and Enforcement at .01 level.

Keywords: Success, Management, Tobacco, Excise Department.

บทนำ

ปัจจุบันประชากรทั่วโลกเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ หนึ่งร้อยล้านคน ในช่วงปี พ.ศ 2444-2543 (Eriksen, 2005, p. 142 อ้างถึงใน บุญชัย พิริยะ กิจกำจร และนริชร ชุตินพัฒนะ, 2561, หน้า 108) ถ้ายังคงมีการสูบบุหรี่ ในปริมาณที่ต่อเนื่อง จะมีผลทำให้มีคนเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ถึงหนึ่งพันล้านคนในปี พ.ศ. 2643 และประเทศที่จะมีผู้เสียชีวิตจากการสูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน เกาหลี ส่วนทวีปที่มีประชากรที่สูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่ ทวีปยุโรป สำหรับทวีปเอเชียประเทศที่มีประชากร สูบบุหรี่มากที่สุด จำนวนผู้สูบบุหรี่ทั่วโลกยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยมีผู้เสียชีวิตจากบุหรี่เป็นจำนวนเกือบ 8 ล้านรายในปี 2019 หรือคิดเป็นหนึ่งในห้าของผู้ชายทุกคนที่เสียชีวิตนักสูบหน้าใหม่ถึง 90% ติดบุหรี่เมื่ออายุไม่ถึง 25 ปี การป้องกันไม่ให้คนวัยหนุ่มสาวเริ่มสูบบุหรี่จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนทิศทางของการลูกกลามให้คนรุ่นหลังประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องทำตามพันธสัญญาเพื่อวางกรอบและบังคับใช้นโยบายควบคุมยาสูบ ซึ่งรวมถึงการเพิ่มภาษีผลิตภัณฑ์ยาสูบ โดยการห้ามโฆษณาสูบ รวมถึงผ่านช่องทางสื่อโซเชียล และส่งเสริมสภาพแวดล้อมไร้บุหรี่นั้น อาจช่วยไม่ให้คนวัยหนุ่มสาวคิดอยากเริ่มสูบได้แม้อัตราความชุกของการสูบบุหรี่เมื่อปรับมาตรฐานอายุทั่วโลกนั้นลดลงอย่างมากในช่วงปี 1990 และ 2019 แต่ไม่พบความคืบหน้าในทางเดียวกันนี้กับยาสูบแบบเคี้ยว โดยในเอเชียใต้มีอัตราการเคี้ยวยาสูบแบบเคี้ยวเมื่อปรับตามอายุสูงถึง 25% ในกลุ่มผู้ชายอายุมากกว่า

15 ปีข้อมูลเจาะแนวนโยบายการสูบบุหรี่ทั่วโลกที่ศึกษาอย่างครอบคลุมที่สุดนั้น ได้ชี้ให้เห็นผลร้ายมหาศาลในเรื่องของสุขภาพ

ปัจจุบันจำนวนผู้สูบบุหรี่ทั่วโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นแต่ละหลัก 1.1 พันล้านรายในปี 2019 โดยมีผู้เสียชีวิตจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบมากถึง 7.7 ล้านคน หรือคิดเป็นหนึ่งในห้าของผู้ชายทุกคนที่เสียชีวิต และเมื่อสูบบุหรี่เข้าไปในร่างกายแล้ว บุหรี่ก็เข้าไปทำลายร่างกายแทบจะทุกส่วน เริ่มตั้งแต่หลอดเลือดสมอง ปอด ทางเดินอาหาร หัวใจ กระดูกและกล้ามเนื้อ จนทำให้เกิดโรคร้ายต่าง ๆ เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคทางเดินปัสสาวะ รวมถึงเกิดการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ มีความเสี่ยงแห่งของหญิงตั้งครรภ์ และมีโอกาสตาบอดถาวร (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), 2022) สิ่งที่น่ากังวลอย่างยิ่งคืออัตราการสูบบุหรี่ในกลุ่มคนวัยหนุ่มสาวซึ่งยังคงอยู่ในระดับสูง ประเทศต่าง ๆ กว่าครึ่งหนึ่งทั่วโลกยังไม่มีมาตรการในการลดการสูบบุหรี่ในกลุ่มคนอายุ 15-24 ปีโดยนักสูบหน้าใหม่ถึง 89% ติดบุหรี่เมื่ออายุไม่ถึง 25 ปี การป้องกันไม่ให้คนวัยหนุ่มสาวติดสารนิโคตินในช่วงเวลาสำคัญเช่นนี้ จะเป็นสิ่งสำคัญในการกำจัดการใช้ยาสูบในหมู่คนรุ่นหลัง แม้ในประเทศไทยจะมีการกำหนดนโยบายการควบคุมการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ ด้วยตราพระราชบัญญัติควบคุมการบริโภค ยาสูบ แต่ในด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าการบังคับใช้กฎหมาย มีอาจดำเนินไปได้อย่างเต็มที่และมี ประสิทธิภาพเนื่องจากแม้ว่าการห้ามสูบบุหรี่จะครอบคลุมการสูบในที่สาธารณะ ซึ่งครอบคลุมถึงสถาบันการศึกษาทุกแห่งและทุกระดับ แต่การนำไปปฏิบัติที่มีผลจะอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ส่วนในภูมิภาคการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายไม่มีความเคร่งครัดเท่าที่ควรส่งผลให้ปริมาณการสูบบุหรี่ของเยาวชนทั้งชายและหญิง

ในทศวรรษ (2547-2557) ที่ผ่านมามีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 6.58 เป็น ร้อยละ 8.25 และการสำรวจเมื่อปีพ.ศ. 2558 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2557 พบว่า อัตราการบริโภค ยาสูบลดลงจากร้อยละ 8.25 เป็น 7.92 แต่ว่าอายุเฉลี่ยของเยาวชนไทยมีแนวโน้มที่จะลดลงจากสถิติในปี 2558 พบว่า เยาวชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป บริโภคยาสูบ 10.9 ล้านคน เพศชายมีอัตราการบริโภคยาสูบ ร้อยละ 39.3 เพศหญิงเท่ากับ ร้อยละ 1.8 เมื่อพิจารณาการบริโภคยาสูบของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป ในรอบ 24 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2534-2558) พบว่ามีแนวโน้มลดลง เยาวชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่บริโภคยาสูบในปี พ.ศ. 2534 มีจำนวน 12.26 ล้านคน (ร้อยละ 32.0) ลดลงเป็น 10.9 ล้านคน (ร้อยละ 19.9) ปี พ.ศ. 2558 มีอัตราการลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี แต่ในพื้นที่ภาคใต้พบว่ามีอัตราการสูบบุหรี่สูงที่สุดในประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (The office of Prevention Disease and Control 12 Songkhla, 2015, p.45) ถึงแม้จะมีมาตรการการลดการสูบบุหรี่กันอย่างแพร่หลายในหลายๆ รูปแบบ ทั้งเป็นการกำหนดประชาคมโลกให้มีวันงดสูบบุหรี่โลกของ WHO (World Health Organization) อีกทั้งได้กำหนดกฎหมายบังคับใช้ในพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา หรือการห้ามขายบุหรี่ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีหากผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษจำคุก 1 เดือนหรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท รวมทั้งการห้ามขาย สินค้าอื่นและแถมบุหรี่ หรือขายบุหรี่และแถมสินค้าอื่น ห้ามโฆษณาทั้งทางตรงและทางอ้อมให้สถานประกอบการและสถานที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ (สำนักควบคุม

การบริโภคยาสูบ, 2554) และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 โดยกำหนดสถานที่สาธารณะปลอดบุหรี่และขยายพื้นที่มากขึ้น จนกระทั่งมีประกาศจากกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2550 กำหนดสถานที่สาธารณะมีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่และกำหนดส่วนใดส่วนหนึ่งให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ (ศูนย์วิจัยและการจัดการความรู้ เพื่อการควบคุมยาสูบ, 2551) การไม่ให้โฆษณา ณ จุดขาย การออกกําลังกาย อย่างหนักเมื่อรู้สึกอยากสูบบุหรี่ (Harper et al., 2012) รวมทั้งมาตรการการใช้ยาบำบัดและทางจิตบำบัดในหลายรูปแบบต่างๆ มาเป็นระยะเวลาานาน ปรากฏว่าไม่ส่งผลให้ผู้สูบบุหรี่มีจำนวนลดน้อยลงไปได้กลับมีผู้ที่เป็นนักสูบหน้าใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและอายุการสูบบุหรี่ครั้งแรกก็จะน้อยลงทุกทีเพราะเนื่องจากมาตรการที่ผ่านมา เป็นมาตรการในการปรับพฤติกรรมและการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวทุกครั้งของการสูบบุหรี่จะมีสารพิษฟันทออกมา 69 ชนิด และการสูบบุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญทำให้เกิด โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็งที่ปอด โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคถุงลมโป่งพอง และระบบทางเดินหายใจ เรื้อรัง

นอกจากผลทางสุขภาพยังพบว่า ผลกระทบเชิงลบทางเศรษฐศาสตร์จากการเกิดโรครดดังกล่าวที่เกิดจากสูบบุหรี่ ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายทางตรงและทางอ้อมทางการแพทย์ มีมูลค่าความสูญเสียผลิตภาพจากการขาดงานของผู้ป่วยและความสูญเสียผลิตภาพจากการตายก่อนวัยอันควร พบว่ามีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 74.88 พันล้านบาท (เฉลี่ย 29.39 บาทต่อบุหรืหนึ่งซอง) คิดเป็นร้อยละ 0.78 ของ GDP หรือร้อยละ 18.19 จำนวนผู้สูบบุหรี่ทั่วโลกยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยมีผู้เสียชีวิตจากบุหรืเป็นจำนวนเกือบ 8 ล้าน รายในปี 2019 หรือคิดเป็นหนึ่งในห้าของผู้ชายทุกคนที่เสียชีวิตนักสูบหน้าใหม่ ถึง 90% ติดบุหรืเมื่ออายุไม่ถึง 25 ปี การป้องกันไม่ให้คนวัยหนุ่มสาวเริ่มสูบบุหรี่จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการเปลี่ยนทิศทางของการกลูกลามให้คนรุ่นหลังประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องทำตามพันธสัญญาเพื่อวางกรอบและบังคับใช้นโยบายควบคุมยาสูบ ซึ่งรวมถึงการเพิ่มภาษีผลิตภัณฑ์ยาสูบ โดยการห้ามโฆษณาสูบ รวมถึงผ่านช่องทางสื่อโซเชียล และส่งเสริมสภาพแวดล้อมไร้บุหรื นั้น อาจช่วยไม่ให้คนวัยหนุ่มสาวคิดอยากเริ่มสูบได้แม้อัตราความชุกของการสูบบุหรี่เมื่อปรับมาตรฐานอายุทั่วโลกนั้นลดลงอย่างมากในช่วงปี 1990 และ 2019 แต่ไม่พบความคืบหน้าในทางเดียวกันนี้กับยาสูบแบบเคี้ยว โดยในเอเชียใต้มีอัตราการใช้ยาสูบแบบเคี้ยวเมื่อปรับตามอายุสูงถึง 25% ในกลุ่มผู้ชายอายุมากกว่า 15 ปี ข้อมูลเจาะแนวมโนมัยการสูบบุหรี่ทั่วโลกที่ศึกษามาอย่างครอบคลุมที่สุดนั้น ได้ชี้ให้เห็นผลร้ายมหาดศาลในเรื่องของสุขภาพ ปัจจุบัน จำนวนผู้สูบบุหรี่ทั่วโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นแตะหลัก 1.1 พันล้านรายในปี 2019 โดยมีผู้เสียชีวิตจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบมากถึง 7.7 ล้านคน หรือคิดเป็นหนึ่งในห้าของผู้ชายทุกคนที่เสียชีวิต ดังนั้นสำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเลิกสูบบุหรี่ มีการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีต่างๆ เข้ามาช่วยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในและภายนอกตัวบุคคล เช่น ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ โปรแกรมทักษะชีวิต ทฤษฎี การรับรู้ความสามารถตนเอง ร่วมกับใช้แรงสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น ซึ่งช่วยให้เกิดการลด ละ เลิกสูบบุหรี่ ส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถ เลิกสูบบุหรี่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการรับรู้ความสามารถตนเอง (Self-efficacy) ที่เชื่อเกี่ยวกับ ความสามารถของบุคคลว่าจะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยความเชื่อมั่นเป็นตัวกำหนด ความคิด ความรู้สึก และแรงจูงใจให้บุคคลสามารถกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ (Bandura, 2003 อ้างถึงใน ประชพร กลีบประทุม, 2559)

และจากแนวคิดแรงสนับสนุนทางสังคม (Pilisuk, 1982) กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลได้รับแรงสนับสนุนและความช่วยเหลือเกื้อกูลในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านข่าวสาร วัสดุสิ่งของ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจ เช่น ความรัก ความเอาใจใส่ เห็นคุณค่าความรู้สึกที่ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จากบุคคลอื่นซึ่งให้การสนับสนุน เช่น บิดามารดา และกลุ่มเพื่อน เพื่อให้ผู้รับแรงสนับสนุนทางสังคมมีสุขภาพ อนามัยที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปรามกรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทำวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

(1) แนวคิดด้านประสิทธิผล

ประสิทธิผล (Effectiveness) ปัจจุบันมีการศึกษาเรื่องนี้กันอย่างแพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นตัวการสำคัญในการบริหารจัดการองค์การ ให้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดโดยนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายในแง่มุมต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ความหมายของประสิทธิผลขององค์การ คำว่าประสิทธิผลขององค์การมีความหมายที่ แตกต่างจากคำว่าประสิทธิภาพขององค์การ(Organization effectiveness) องค์การที่มีประสิทธิผลหมายถึง องค์การที่ดำเนินการบรรลุเป้าหมาย (Goals) ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ องค์การที่มีประสิทธิผลสูงจึงเป็นองค์การที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในการทำงานตามเป้าหมาย ส่วนองค์การที่มีประสิทธิผลต่ำ จึงเป็นองค์การที่ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ส่วนคำว่าประสิทธิภาพขององค์การ จึงเป็นการพิจารณาถึงอัตราส่วนระหว่างปัจจัยนำเข้าและปัจจัยนำออก องค์การที่มีประสิทธิภาพสูง คือ องค์การที่สามารถผลิตปัจจัยนำออกได้มากที่สุดจากการใช้ปัจจัยนำเข้าน้อยที่สุด ในขณะที่ประสิทธิผลเป็นการพิจารณาถึง ความสำเร็จในการดำเนินการขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย (Goal achievement) องค์การที่มีประสิทธิผลอาจไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ตัวอย่างเช่น ผลิตสินค้าได้ตามเป้าหมายแต่สินค้าไม่มีคุณภาพไม่สนองต่อความต้องการของลูกค้า (No customer responsiveness), ไม่มีนวัตกรรม (No innovation) ในขณะเดียวกันองค์การอาจมีประสิทธิภาพแต่ไม่มีประสิทธิผล ตัวอย่างเช่น ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ (Quality) มีการตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า (Customer responsiveness) แต่ผลิตสินค้าไม่ได้ตามเป้าหมาย (goal) ที่วางไว้ เนื่องจากองค์การนั้นขาดการจัดการที่ดี (Managerial know how), ขาดวัตถุดิบเข้าที่จะป้อนโรงงานอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น สอดคล้องกับ

Gross (1985) ชี้ให้เห็นว่า องค์การประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ก็คือ องค์การที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้นั่นเอง โดยสรุปแล้วการศึกษาขององค์การในด้านประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมากดูเหมือนว่าจะไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวในการประเมินผลประสิทธิผลขององค์การ คำว่า ประสิทธิผลขององค์การอาจมีความหมายได้หลายความหมาย เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับวัดประสิทธิผลขององค์การนั้น โดยเฉพาะการให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผลของ องค์การของนักวิชาการทั้งหลายว่ามีถึง 30 ความหมาย (Campbell et al. 1977) ดังนี้

1. ประสิทธิผลรวม (Overall effectiveness) ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานสำหรับวัดหลาย ๆ แง่มุมเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยปกติแล้วประสิทธิผลส่วนรวมวัดได้จากการรวบรวมสถิติการปฏิบัติงานทั้งหลาย
2. ผลผลิตสูง (Productivity) ผลผลิตสูงวัดได้จากปริมาณหรือจำนวนของผลผลิต หรือการบริการขององค์การ
3. ประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึง อัตราส่วนที่สะท้อนให้เห็นการเปรียบเทียบระหว่าง การปฏิบัติงานหนึ่งหน่วยต่อค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสียไปสำหรับการปฏิบัติงานหนึ่งหน่วยนั้น ๆ
4. กำไร (Profit) จำนวนรายได้สุทธิจากการขายสินค้าและบริการ ภายหลังจากที่ได้หักค่าใช้จ่าย และข้อผูกพันต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว
5. คุณภาพ (Quality) หมายถึง คุณภาพของสินค้าและบริการที่องค์การผลิตและส่งมอบ

6. อุบัติเหตุ (Accidents) หมายถึง ความถี่ของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียเวลาทำงานไป
7. การเจริญเติบโต (Growth) การเจริญเติบโต ขององค์การวัดได้จากจำนวนอัตรากำลังทั้งหมดความสามารถในการผลิตและบริการ สินทรัพย์ ยอดขายกำไร ส่วนแบ่งการตลาด และจำนวนการประดิษฐ์คิดค้นของใหม่ ๆ
8. การขาดงาน (Absenteeism) หมายถึง การขาดงานโดยไม่มีข้ออ้างที่เพียงพอ เกิดขึ้นมากแค่ไหนและบ่อยครั้งแค่ไหน
9. การลาออกจากงาน (Turnover) ถ้ามีการ เข้า ๆ ออก ๆ ของพนักงานบ่อย ๆ แสดงว่าองค์การนั้นไม่ค่อยมีประสิทธิภาพมากนัก
10. ความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction)
11. การจูงใจ (Motivation) โดยทั่วไปการจูงใจ หมายถึง ความทุ่มเทของจิตใจ ต่อการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
12. ขวัญ (Morale) หมายถึง การที่สมาชิกของกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีความผูกพันซึ่งกันและกัน
13. การควบคุม (Control) หมายถึง การควบคุมของฝ่ายจัดการที่มีอยู่ในองค์การ เพื่อให้งานบรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้
14. ความขัดแย้ง/ความสามัคคี (Conflict/ Cohesion) องค์การที่มีความสามัคคี สมาชิกทั้งหลายชอบพอกันทำงานร่วมกัน ติดต่อกันอย่างเต็มที่ในทางตรงกันข้าม องค์การที่มีความขัดแย้งเป็นองค์การที่สมาชิกทั้งหลายทะเลาะกัน ขาดการประสานงานและขาดการติดต่อซึ่งกันและกัน
15. ความยืดหยุ่น/การปรับตัว (Flexibility/ Adaptation) หมายถึง ความสามารถขององค์การในการเปลี่ยนแปลงการทำงานขององค์การต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปทำให้บริษัทต้องปรับปรุงโครงสร้างใหม่ เป็นต้น
16. การวางแผนและการกำหนดเป้าหมาย (Planning and Goal setting) องค์การทุกองค์การต้องมีการวางแผน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้
17. ความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมาย (Goal consensus) หมายถึง ระดับที่สมาชิกองค์การทั้งหลาย เห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายขององค์การ
18. ความยึดมั่นในเป้าหมายขององค์การ (Internalization of organization goals)การยอมรับในเป้าหมายขององค์การของสมาชิก
19. ความเห็นพ้องต้องกันในบทบาทและปทัสฐาน (Role and norm congruence)หมายถึง ระดับของความเห็นพ้องต้องกันระหว่างสมาชิกขององค์การในเรื่องต่าง ๆ
20. ความสามารถของฝ่ายจัดการในด้าน ความสัมพันธ์ส่วนตัว (Managerial interpersonal skills) หมายถึง ระดับความสามารถของฝ่ายจัดการในการสื่อสารกับลูกน้องและเพื่อนร่วมงานเป็นการส่วนตัว

21. ความสามารถของฝ่ายจัดการในการทำงาน (Managerial task skills) หมายถึง ระดับความสามารถที่ฝ่ายบริหารงานมีอยู่ในการทำงาน

22. การจัดการข้อมูลข่าวสารและการติดต่อ (Information management and communication) หมายถึง การสื่อสารและการจัดการด้านข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

23. ความพร้อมเพรียง (Readiness) หมายถึง องค์การมีความพร้อมในทุก ๆ ด้านนั่นเอง

24. การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม (Utilization of environment) ขอบเขตที่องค์การติดต่อสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

25. การประเมินผลโดยบุคคลภายนอก (Evaluations by external entities) หน่วยงานย่อยขององค์การโดยบุคคลและองค์การต่าง ๆ จากภายนอกองค์การ เช่น ลูกค้า เจ้าของกิจการประชาชน

26. ความมีเสถียรภาพ (Stability) หมายถึง องค์การมีความมั่นคง โดยเฉพาะช่วงที่องค์การต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

27. คุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ (Value of human resources) หมายถึง บุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

28. การมีส่วนร่วม (Participation and Shared influence) หมายถึง สมาชิกในองค์การแต่ละท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ

29. การให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and development emphasis) หมายถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การสอดคล้องกับบทความวิชาการของ อิศรพงศ์ วงศ์เชียงยืน (2558) เรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสังกัดกองกำกับการ ศูนย์รวมข่าว” ที่ระบุว่า การศึกษาต่อการฝึกอบรม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

30. การให้ความสำคัญต่อความสำเร็จ (Achievement emphasis) หมายถึง ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สรุป ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด

จากความหมายที่กล่าวมา ผู้วิจัยขอสรุปว่า ตัวการสำคัญที่เป็นเครื่องมือตัดสินใจการบริหารจัดการองค์การว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่มากน้อยเพียงใดนั้น พิจารณาจากประสิทธิผลของการปฏิบัติงานแม้นิยามคำว่า “ประสิทธิผล” ของแต่ละองค์การหรือหน่วยงานจะมีความหมายที่แตกต่างกันไปทั้งด้านวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์ที่คาดหวังก็ตาม แต่องค์การที่มีประสิทธิผลสูงล้วนมีผลมาจากการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั่วกัน พิทยา บวรวัฒนา (2541, หน้า 176, ภรณ์ มหามนต์, 2529, หน้า 2, ธงชัย สันติวงศ, 2533, หน้า 314, จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, 2530, หน้า 243, สมใจ ลักษณะ (2550, หน้า 46-48)

(2) การวัดประสิทธิผลขององค์การ

ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมาย ที่ได้กำหนดไว้โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพอใจในงานและองค์การโดยส่วนรวม สามารถ

ปรับตัวและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้ การที่องค์กรจะมีประสิทธิผลได้นั้น จำเป็นต้องทำการจัดวางองค์การใหม่โดยพิจารณาถึงประเด็นที่สำคัญ คือ ทิศทางของกลยุทธ์หรือจุดมุ่งเน้นขององค์กร วิสัยทัศน์ค่านิยม ความเป็นผู้นำ การเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า กระบวนการภายในขององค์กร และมาตรการการตรวจสอบความก้าวหน้าในการบรรลุถึงสิ่งที่ต้องการปรารถนา หมายถึง ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายในทางปฏิบัติ ประกอบด้วย ความมีประสิทธิภาพของบุคคลและของกลุ่มรวมกัน มุมมองความมีประสิทธิภาพขององค์กร โดยพิจารณาว่าความมีประสิทธิภาพขององค์กรนั้นมีมากกว่าผลบวกของความมีประสิทธิภาพของบุคคลและของกลุ่มรวมกัน องค์กรก็จะมีผลการดำเนินงานที่ดี

จากความหมายที่กล่าวมา ผู้วิจัยขอสรุปว่า ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นกลไกในการขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องมีการจัดการปฏิบัติงานภายในองค์กรโดยพิจารณาถึงจุดมุ่งเน้นขององค์กรควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรทั้งรายบุคคลและของกลุ่มให้มีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและองค์กรมีผลการดำเนินงานเป็นที่น่าพึงพอใจ (มัทวาท สุวรรณเรือง, 2536, หน้า 24-27 Hall (2002, p. 7 Steers, Ungson, and Mowday 1985, p.72 วิเชียร วิทยอุดม 2552, หน้า 45)

(3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ความหมายของประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพองค์กร หมายถึง ระดับที่ซึ่งองค์กรบรรลุเป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว ทั้งในเชิงผลลัพธ์และกระบวนการ การเลือกตัวแปรหรือเรื่องที่น่าสนใจในการประเมินผลสะท้อนค่านิยมของกลุ่มยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดขององค์กรสะท้อนความสนใจของผู้ประเมินและระยะเวลาที่องค์กรได้รับการจัดตั้งขึ้นมา เป็นความสามารถในการอยู่รอด ความสามารถในการปรับตัว การดำรงสภาพและการเจริญเติบโตขององค์กร ด้วยการที่ผู้นำได้ใช้ความสามารถในการแยกแยะการบริหารและการใช้ทรัพยากรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Robbins, 1990, Schein, 1980 p. 118, Steers, 1977 p. 55)

การวัดประสิทธิภาพองค์กร

การประเมินประสิทธิภาพองค์กรโดยทั่วไปแบ่งเป็นระยะเวลาการดำรงขององค์กร ประกอบด้วย

1) เกณฑ์การวัดประสิทธิภาพในระยะสั้น ประกอบด้วย

- ก) ผลผลิต (Production) มุ่งวัดที่ผลผลิตเบื้องต้นขององค์กร
- ข) ประสิทธิภาพ (Efficiency) วัดการใช้ทรัพยากรที่ขาดแคลนขององค์กร
- ค) ความพึงพอใจ (Satisfaction) วัดความพึงพอใจของสมาชิกและลูกค้า

2) เกณฑ์การวัดประสิทธิภาพในระยะปานกลาง ประกอบด้วย

- ก) การปรับตัว (Adaptiveness) วัดการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก องค์กร

ข) การพัฒนา (Development) วัดพันธะผูกพันขององค์การที่มีต่อการขยายสมรรถนะและศักยภาพสำหรับการเจริญเติบโต

ค) เกณฑ์การวัดประสิทธิผลในระยะยาว โดยวัดเรื่องการอยู่รอด (Survival) วัดความสามารถในการอยู่รอดและการคงไว้ซึ่งวิธีการสร้างความสมดุลที่เหมาะสม (Gibson & Others, 1979 p. 79) แนวคิดอีกมุมมองหนึ่ง ประสิทธิภาพขององค์การสามารถวัดจากตัวแปร 4 ตัว คือ

- 1) ความมั่นคง (Stability) หมายถึง ความสามารถในการรักษาโครงสร้างขององค์การไว้
- 2) การประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integrations) หมายถึง การวัดความสามารถขององค์การในการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งระหว่างสมาชิกขององค์การ
- 3) ความสมัครใจ (Voluntarism) หมายถึง ความสามารถขององค์การในการจัดให้มีการมีความพึงพอใจ สำหรับบุคคลและความปรารถนาของสมาชิกที่จะคงมีส่วนร่วมต่อไป
- 4) ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลรวมสุทธิของกิจกรรมขององค์การ (Caplow, 1964 p. 21)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้การประเมินประสิทธิภาพองค์การโดยทั่วไปแบ่งเป็นระยะเวลาการดำรงขององค์การ ประกอบด้วย เกณฑ์การวัดประสิทธิผลในระยะสั้น ประกอบด้วย ผลผลิต(Production) มุ่งวัดที่ผลผลิตเบื้องต้นขององค์การ ประสิทธิภาพ (Efficiency) วัดการใช้ทรัพยากรที่ขาดแคลนขององค์การ ความพึงพอใจ (Satisfaction) วัดความพึงพอใจของสมาชิกและลูกค้า

(4) ทฤษฎีการจัดการ

POLC เป็นทฤษฎีการจัดการที่ใส่ใจกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติการ ไปจนถึงการประเมินผล จุดเด่นอย่างหนึ่งของ POLC ก็คือทำให้มีความสำคัญกับภาวะการเป็นผู้นำซึ่งนี่ถือเป็นตัวแปรสำคัญในการบริหารจัดการการทำงานให้มีประสิทธิภาพข้อดีของ POLC ก็คือทำให้การสร้างความมาตรฐานในทุกรายละเอียด เน้นปฏิบัติตามมาตรฐานที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ส่งผลดีต่อการประเมินผลที่ชัดเจน สามารถวัดประสิทธิภาพของการทำงานได้ดี Louis A. Allen 1958

Management and Organization มืองค์ประกอบได้แก่

P – Planning การวางแผน คือ การกำหนดกิจกรรมตลอดจนภารกิจต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเอาไว้ในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เป็นแนวทางตลอดจนทิศทางในการปฏิบัติงาน การวางแผนควรต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

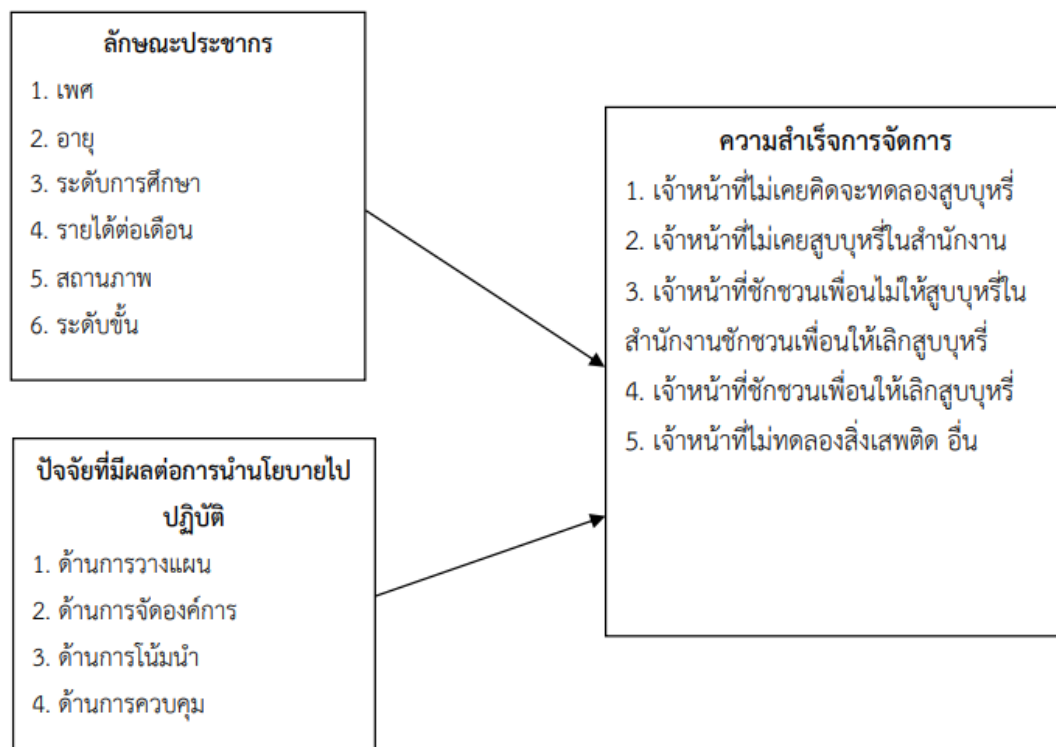
O – Organizing การจัดการองค์กร คือ การกำหนดโครงสร้างตำแหน่ง กำหนดบทบาทหน้าที่ตลอดจนการทำงานของทุกภาคส่วนให้สอดคล้อง ราบรื่น และไม่ทับซ้อนกัน การจัดการองค์กรยังรวมไปถึงการจัดระเบียบในการทำงานที่จะทำให้การทำงานไม่สะดุด จัดสรรคนให้เหมาะสมกับงานจัดการงานให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด

L – Leading ภาวะการเป็นผู้นำ คือ ภาวะในการควบคุมการทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยต้องสามารถสร้างแรงจูงใจให้ทุกคนอยากร่วมทำงานได้ต้องบริหารงานบุคคลได้ดี ต้องเข้าใจการทำงานของตนเอง และผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงมีทักษะในการแก้ไขปัญหาได้ดี และมีการตัดสินใจที่รอบคอบฉับไว ดีเยี่ยมสามารถที่จะนำพาทุกคนบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จได้

C – Controlling การควบคุม คือ การดูแลบุคลากรตลอดจนการทำงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ตลอดจนการติดตามประเมินผลว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ความสำเร็จมากน้อยเพียงไร การควบคุมนั้นยังหมายถึงการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลกระทบกับการทำงานน้อยที่สุดอีกด้วย

สรุป ทฤษฎี POLC ของเป็นแนวคิดการบริหารจัดการเชิงปฏิบัติการที่คิดค้นขึ้นเพื่อรองรับการทำงานกับคนหมู่มากแต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับขนาดองค์กร จำนวนคน และประเภทของธุรกิจด้วยเช่นกัน เพราะหลักการนี้มีความเป็นสากลที่ปรับใช้ได้กับทุกสายงานและสาขาอาชีพ ถึงแม้หลักการนี้จะเป็นหลักการที่เกิดขึ้นมานานแล้วแต่หัวใจของหลักการบริหารจัดการนี้ยังคงมีประโยชน์และใช้ได้ดีสำหรับในยุคปัจจุบันด้วย ซึ่งหลายองค์กรก็ได้นำเอา POLC ไปประยุกต์ใช้เป็นหลักการในการบริหารองค์กรของตนได้อย่างประสบความสำเร็จทีเดียว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปรามกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 p.735 อ้างถึงใน วิโรจน์ รูปดี 2547 หน้า 30) และกำหนดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ผลจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 130 คนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต จำนวน 130 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ระดับชั้น ลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามปลายปิด (Close-ended Questions)

ส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การโน้มนำ 4) การควบคุม ลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามปลายปิด (Close-ended Questions)

ส่วนที่ 3 จะเป็นข้อมูลในความสำเร็จของความสำเร็จการจัดการ 1. เจ้าหน้าที่ไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ 2. เจ้าหน้าที่ไม่เคยสูบบุหรี่ในสำนักงาน 3. เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในสำนักงานชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ 4. เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ 5. เจ้าหน้าที่ไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่น ลักษณะคำถามเป็นข้อคำถามปลายปิด (Close-ended Questions)

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาค้นคว้าตามวิธีการดำเนินการศึกษาดังกล่าวมาในข้างต้น สามารถนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดดังต่อไปนี้ ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และเพศหญิง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมา อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา อายุระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และอายุระหว่าง 21 - 25 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบ ปริญญาตรี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมา ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 และอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 12,001 - 16,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมา

16,001 - 20,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และ 8,001 - 12,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ

สถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา ข้าราชการ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 และพนักงานราชการ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ระดับชั้น ส่วนใหญ่เป็นอื่น ๆ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 ตามลำดับ รองลงมา ชำนาญงาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 รองลงมา ปฏิบัติการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 รองลงมา ชำนาญการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 รองลงมา ปฏิบัติงาน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 รองลงมา เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 รองลงมา อาวุโส จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 และ ชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ

ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ	ค่าสถิติ	
	$\bar{x}$	S.D.
1. เจ้าหน้าที่ไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่	4.06	1.105
2. เจ้าหน้าที่ไม่เคยสูบบุหรี่ในสำนักงาน	4.21	1.047
3. เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในสำนักงานชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่	3.94	1.231
4. เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่	4.51	0.828
5. เจ้าหน้าที่ไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่น	4.35	0.796
รวม	4.21	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม เท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในสำนักงานชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมา เจ้าหน้าที่ไม่ทดลองสิ่งเสพติดอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 รองลงมา เจ้าหน้าที่ไม่เคยสูบบุหรี่ในสำนักงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมา เจ้าหน้าที่ไม่เคยคิดจะทดลองสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.06 และ เจ้าหน้าที่ชักชวนเพื่อนไม่ให้สูบบุหรี่ในสำนักงานชักชวนเพื่อนให้เลิกสูบบุหรี่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.94 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคยาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม เท่ากับ 4.04 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ด้านการจัดองค์การ และด้านโน้มนำเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4.05 และด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ยอมรับสมมติฐานแย้ง

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิกการบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างยอมรับสมมติฐานศูนย์

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติในเชิงบวกระดับปานกลางถึง ปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ยอมรับสมมติฐานแย้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ในภาพรวม เท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานของแสงชัย นัยนุ่น (2561) ความสำเร็จของการนํานโยบายป้องกัน ลด ละเลิก การสูบบุหรี่ ของเยาวชนในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การศึกษาอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์โกสินทร์ พบว่า (1)ความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรที่แตกต่างกันและความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก บุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กัน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก บุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวก ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและลด ละ เลิก บุหรี่ของเยาวชนในสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิตไปปฏิบัติ ด้านการวางแผน ในภาพรวม เท่ากับ 4.08 อยู่ในระดับมากที่สุด สรรพสามิต ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อของความสำเร็จ ของการจัดการลด ละ เลิก การบริโภคนาสูบของเจ้าหน้าที่ สำนักงานตรวจสอบ ป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต ด้านโน้มนำเจ้าหน้าที่ในภาพรวมเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับมากที่สุดด้านการ

ควบคุม ในภาพรวมเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมากที่สุดที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จน้อยที่สุด สอดคล้องกับสิริกร นามถาบุตร และ วรานิษฐ์ ลำไย (2561, บทคัดย่อ)การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย ในพื้นที่สาธารณะ ที่เป็นเขตปลอดบุหรี่ที่ต้องแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ในภาพรวมร้อยละ 57.00 แต่พบว่ามี การสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 68.00 และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสูบบุหรี่ ร้อยละ 75.30 แสดงว่าการประชาสัมพันธ์ และการบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มข้นเนื่องจากการขาดความร่วมมือของหน่วยงานและการนำเสนอความรู้ ด้านพิษภัยของบุหรี่ เสนอแนะให้รณรงค์ประชาสัมพันธ์พิษภัยของการสูบบุหรี่และการบังคับใช้กฎหมาย อย่างเข้มข้น ภาครัฐควรปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ใหม่และงานของพระมหาสุเทพ สุปณจิตโต ผีวเผือก (2560, บทคัดย่อ)แนวทางการจัดการปัญหาบุหรี่ในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณผลการศึกษา พบว่า พระนิสิตส่วนใหญ่มิมีพฤติกรรมไม่สูบบุหรี่ จำนวนสามในสี่ของกลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการสูบบุหรี่มากที่สุดได้แก่การอยากทดลองด้วยตนเอง มีปัญหาความเครียด เพื่อนชักชวน การจะป้องกันและลดละเลิกบุหรี่ ควรเริ่มต้นจากการให้ความรู้มีข้อมูล ภัยภัย และความเหมาะสมในฐานะความเป็นพระสงฆ์การเลิกบุหรี่ มีสามรูปแบบ ได้แก่ การเลิกด้วยตนเอง การเลิกสูบบุหรี่จากคนรอบข้างหรือคนในครอบครัวและการออกกฎข้อห้ามของมหาวิทยาลัยหรือคณะสงฆ์ ข้อเสนอแนะให้สถานศึกษาติดป้ายห้ามสูบบุหรี่และชี้แจงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการห้ามสูบบุหรี่ มีบทลงโทษ สถานศึกษาที่ไม่ปฏิบัติและพัฒนาชุดความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหาบุหรี่และการละเมิดศีลจากการสูบบุหรี่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่าปัจจัยด้านการควบคุม ในภาพรวม เท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมากที่สุดที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จน้อยที่สุด เป็นนโยบายที่รัฐบาลจะต้องทำการทบทวนดังข้อเสนอแนะของบุญชัย พิริยกิจจักร และนริชร ชุตติพัฒนะ (2561, หน้า 117) การวิจัยนี้พบว่า แนวทางการขับเคลื่อน นโยบายป้องกัน ลดละเลิกบุหรี่ในเยาวชน ได้แก่ การมีนโยบายด้านสิ่งจูงใจ กฎหมาย ข้อมูล ความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ความร่วมมือภายในองค์กร การให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรืกับทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนด้านงบประมาณและเวชภัณฑ์ และด้านการสื่อสารรวมถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อช่วยไม่ให้วัยรุ่นที่ยังไม่สูบบุหรี่ไม่ให้เป็นบุคคลที่สูบบุหรี่ในอนาคต
2. รัฐบาลควรให้การศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนแนวความคิดของสังคมไทยที่ยังยึดติดกับ การบริโภคสิ่งเสพติดต่าง ๆ อ้างว่าคลายเครียด และการลูกหลานไปซื้อบุหรืและสุรามาให้ผู้ปกครองบริโภค
3. รัฐบาลควรทบทวนการนำเข้าบุหรืและสุรา ต่างประเทศรวมถึงการเลิกกิจการโรงงานยาสูบ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. นโยบายการควบคุมการบริโภคยาสูบ ควรได้รับการนำไปปฏิบัติในทุกองค์การ เพราะการสูบบุหรี่เป็นสาเหตุของโรคเรื้อรังที่ร้ายแรง
2. ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้หน่วยงานภาครัฐทำการรณรงค์การลดละเลิกการสูบบุหรี่

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยในด้านการลดละเลิกการสูบบุหรี่ ในเด็กและเยาวชน
2. วิจัยความเป็นไปได้ในการรณรงค์ให้สังคมไทยปลอดบุหรี่

เอกสารอ้างอิง

- โกศล ทองนพเก้า. (2550). การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ และคณะ. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมหลักเลียงการได้รับควันบุหรี่มือสองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 13(2), 89-101.
- จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2551). การประเมินผลนโยบายสาธารณะ. ในเอกสารการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บรรพต สุขัง. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- บุญชัย พิริยะ กิจกาจร และนริช ชูดี พัฒนะ. (มกราคม-เมษายน 2561). แนวทางป้องกัน ลด ละ เลิก บุหรี่ของเยาวชนจังหวัดสงขลา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและสาธารณสุขภาคใต้, 5(1), 108.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2540). การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาสุเทพ สุพนทิโต ผิวเผือก. (มกราคม-ธันวาคม 2560). แนวทางการจัดการปัญหาบุหรี่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 20, 94-106.
- พัฒน์ม ใจสอาด และเบญจวรรณ ธรรมรัตน์. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2557). มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานศึกษา. วารสารจันทร์เกษมสาร, 20(39), 11-18.
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2550). วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย 2. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รณชัย โตสมภาค. (2561). แนวทางในการสนับสนุนให้ประชาชนเลิกสูบบุหรี่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนโยบายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. (2535). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วชิรวัชร งามละม่อม. (2556). *การประเมินผลนโยบายสาธารณะ (Public Evaluation)*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.trdm.co.th>, 26 กันยายน 2562.
- วรเดช จันทรศร. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: พรทิพกราฟฟิค.
- วรเดช จันทรศร. (2550). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ.
- วรเดช จันทรศร. (2545). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สหยาบลิ้นกและการพิมพ์.
- วรลักษณ์ หิมะกลัศ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมโครงการประกันสุขภาพ*. เข้าถึงได้จาก: <https://www.Thaihealth.or.th>, 3 กันยายน 2562.
- ศุภวัฒน์ ภัทรวิญญานนท์. (2561). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ลำปาง.
- สมบัติ อารังอญวงศ์. (2552). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2559). *คู่มือการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิทยพัฒน์จำกัด.
- สิริกร นามถาบุตร และวรานิษฐ์ ลำไย. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2561). การประเมินประสิทธิผลของมาตรการระดับประเทศด้านสิ่งแวดล้อมให้ปลอดควันบุหรี่ จังหวัดหนองคาย. *วารสารกฎหมายสุขภาพและสาธารณสุข*, 4(2), หน้า 133-151.
- Alkin, M.C., & Hofstetter, C.H. (2002). *Evaluation*. Boston: Way Lanham.
- Anderson, James E. (1975). *Public Policy-Making*. New York: Holt, Praeger.
- Aveyard, P. and Raw, M. (2012). *Improving Smoking Cessation Approaches at the individual Level*. *Tobacco Control*, 21, pp. 252-257.